

บทที่ ๒

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

บทที่ 2

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

.....

2.1 กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือเอกชน การวางแผนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการบริหารจัดการของหน่วยงานซึ่งเป็นงานอันดับแรก ก่อนที่จะกำหนดวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาของหน่วยงาน นับตั้งแต่ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพุทธศักราช 2550 บทบาทอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เปลี่ยนไปจากเดิมเป็นอย่างมาก โดยรัฐธรรมนูญ ทั้ง 2 ฉบับดังกล่าวได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดกรอบความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชนและความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารการบริการงานบุคคล การเงิน และการคลัง และอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยุคปัจจุบัน จึงมีบทบาทอำนาจหน้าที่อย่างกว้างขวาง โดยมีเพียงจะมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐาน แก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้น แต่ยังคงขยายบทบาทหน้าที่ออกไป รวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย และเป็นองค์กรที่เปิดโอกาสให้ประชาคมท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหาร และการตรวจสอบ การปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น

ดังนั้น การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้น เพื่อเป็นการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นในระยะเวลา 5 ปี โดยอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้บริหารท้องถิ่น ภาคราชการ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และประชาคมในจังหวัดในการวิเคราะห์ศักยภาพและโอกาส รวมถึงสถานการณ์สภาพแวดล้อมขององค์กร เพื่อจะได้กำหนดยุทธศาสตร์และทิศทางการพัฒนา ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายการบริหารราชการของรัฐบาล ยุทธศาสตร์ประเทศ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ดังนี้

■ ยุทธศาสตร์ที่สำคัญของชาติ

2.1.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)

วิสัยทัศน์

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม
และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

พันธกิจ

1. สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม
2. พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง
3. พัฒนาศักยภาพการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์และภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
4. สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 – 2559 ประกอบด้วย

1. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัวและชุมชน เพื่อให้เป็นสังคมที่มีคุณภาพ สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงและบริหารจัดการความเสี่ยง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่ครอบคลุมทั่วถึงและมีคุณภาพเท่าเทียมกัน มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐานในการสร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคงสามารถเข้าถึง กระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ได้รับการคุ้มครองสิทธิ ผลประโยชน์และความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่าง เท่าเทียม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่ โปร่งใส ยึดประโยชน์ส่วนรวม และเปิดโอกาส การมีส่วนร่วมของประชาชน ทุกภาคส่วนในกระบวนการพัฒนาประเทศ

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

มุ่งเตรียมคนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย ให้มีภูมิคุ้มกันเพื่อเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเสริมสร้างศักยภาพของคนในทุกมิติให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีสติปัญญาที่รอบรู้ และมีจิตใจที่สำนึกในคุณธรรม จริยธรรม มีความเพียร และรู้คุณค่าความเป็นไทย มีโอกาสและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต ควบคู่กับการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมในสังคมและสถาบันทางสังคมให้เข้มแข็งและเอื้อต่อการพัฒนาคน รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งและสามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้คนในชุมชน และเป็นพลังทางสังคมในการพัฒนาประเทศ

3. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน

ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน เพื่อให้ภาคเกษตรเป็นฐานการผลิตอาหารและพลังงานที่มีความมั่นคง โดยการเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์และสัตว์น้ำ รวมถึงเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหารและพลังงาน บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นและความรู้สร้างสรรค์ การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ขณะเดียวกันให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานชีวภาพทั้งในระดับครัวเรือน ชุมชน และประเทศ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้ภาคเกษตรสามารถพึ่งตนเองได้และเผชิญกับปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ได้อย่างมั่นคง

4. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่ การเติบโต อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ โดยใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้ปัจจัยสนับสนุนที่เอื้ออำนวยและระบบการแข่งขันที่เป็นธรรม เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประเทศ มุ่งปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสาขาบริการที่มีศักยภาพบนพื้นฐานของนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาธุรกิจสร้างสรรค์และเมืองสร้างสรรค์เพิ่มผลิตภาพของภาคเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและกระบวนการผลิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม พัฒนาภาคอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์และเป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ สร้างความมั่นคงด้านพลังงาน ควบคู่ไปกับการปฏิรูปกฎหมายและกฎ ระเบียบต่างๆ ทางเศรษฐกิจ และบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นฐานเศรษฐกิจของประเทศที่เข้มแข็งและขยายตัวอย่างมีคุณภาพ

5.ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

มุ่งเชื่อมโยงมิติของการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศกับมิติของความร่วมมือกับประเทศในภูมิภาคต่างๆ บนพื้นฐานของการพึ่งพิงซึ่งกันและกัน และมีภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาฐานการผลิตและการลงทุนของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งเชื่อมโยงกับการผลิตในประเทศ พัฒนาความร่วมมือแบบหุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืนบนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกัน ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค และสร้างปฏิสัมพันธ์ในความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างสร้างสรรค์ เตรียมความพร้อมประเทศไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ให้ความสำคัญกับการพัฒนากำลังคนใน ทุกภาคส่วนให้มีทักษะที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ควบคู่ไปกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบร่วมมืออนุภูมิภาค ปรับปรุงกฎ ระเบียบการขนส่งคนและสินค้าเพื่อลดต้นทุนการค้า เน้นธุรกิจ และเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่นให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง

6.ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแล รักษาและใช้ประโยชน์ ควบคู่ไปกับการเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติเพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน สามารถสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตให้คนในสังคมไทย โดยให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ยกระดับขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติควบคุมและลดมลพิษ และพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ สร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตภาวะโลกร้อน และเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับการอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

2.1.2 แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2555-2558

ตามที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายของรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 23-24 สิงหาคม 2554 และได้มีการจัดประชุมส่วนราชการเพื่อชี้แจงนโยบายรัฐบาลและมอบนโยบายเรื่องการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินต่อหัวหน้าส่วนราชการและหน่วยงาน เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2554 โดยมีนโยบาย ที่สำคัญ 8 นโยบาย คือ

นโยบายที่ 1 นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

นโยบายที่ 2 นโยบายความมั่นคงแห่งรัฐ

นโยบายที่ 3 นโยบายเศรษฐกิจ

นโยบายที่ 4 นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

นโยบายที่ 5 นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นโยบายที่ 6 นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม

นโยบายที่ 7 นโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

นโยบายที่ 8 นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ทั้งนี้ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2555-2558 ที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 21 กันยายน 2554 มีนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่นจำนวน 4 นโยบาย คือ

นโยบายที่ 1 นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

นโยบายที่ 4 นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายที่ 5 นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

และนโยบายที่ 8 นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

2.1.3 นโยบายการบริหารราชการของรัฐบาล

ยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) จัดทำขึ้นจากการประชุมเชิงปฏิบัติการหัวหน้าส่วนราชการระดับปลัดกระทรวงหรือเทียบเท่า วาระพิเศษ เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2555 ณ โรงแรมเซอราตัน พัทยา จังหวัดชลบุรี เพื่อร่วมกันวางยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ เป้าหมายและแนวทางในการทำงานร่วมกันในปีงบประมาณ 2556 และเป็นกรอบ ในการจัดทำงบประมาณ 2557 ตลอดจนแลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับภาพรวมของการทำงานร่วมกันในรอบปี ที่ผ่านมา ซึ่งเดิมประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ 28 ประเด็นหลัก 56 แนวทางการดำเนินการรวมทั้งได้มีการบูรณาการ ร่วมกับยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Strategy) จากการประชุมเชิงปฏิบัติการการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปี 2558 ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2555 ณ ห้องประชุม 501 ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาล เพื่อเตรียมความพร้อมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งเดิมประกอบด้วย 8 ยุทธศาสตร์ โดยหลังจากการบูรณาการเป็นยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ 30 ประเด็นหลัก 79 แนวทางการดำเนินการ เพื่อเป็นกรอบการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 โดยมีรายละเอียดดังนี้

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน คนไทยอยู่ดีกินดี มีความเสมอภาคและเป็นธรรม”

หลักการของยุทธศาสตร์: “ต่อยอดรายได้จากฐานเดิม สร้างรายได้จากโอกาสใหม่เพื่อความสมดุลและการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

- วัตถุประสงค์ :
1. รักษาฐานรายได้เดิม และสร้างรายได้ใหม่
  2. เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการผลิต (ต้องผลิตสินค้าได้เร็วกว่าปัจจุบัน)
  3. ลดต้นทุนให้กับธุรกิจ (ด้วยการลดต้นทุนค่าขนส่งและโลจิสติกส์)

- เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ :
1. การเพิ่มรายได้จากฐานเดิม
  2. การสร้างรายได้จากโอกาสใหม่
  3. การลดรายจ่าย
  4. การเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ 30 ประเด็นหลัก 79 แนวทางการดำเนินการ คือ

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 :** การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง (Growth & Competitiveness) ประกอบด้วย 9 ประเด็นหลัก 33 แนวทางการดำเนินการ
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 :** การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก 20 แนวทางการดำเนินการ
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 :** การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) ประกอบด้วย 5 ประเด็นหลัก 11 แนวทางการดำเนินการ
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 :** การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐ (Internal Process) ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก 15 แนวทางการดำเนินการ

2.1.4 การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน รวมทั้งการเตรียมการรองรับของ อปท. ตามอำนาจหน้าที่

1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสร้างโครงข่ายคมนาคม ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทำให้ เกิดการรวมตัวของเศรษฐกิจที่มีมูลค่าและมีช่องทางการกระจายสินค้าที่กว้าง นอกจากนั้น จะเกิดการเรียกร้องจากกลุ่มนักลงทุนที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยให้มีการพัฒนาเครือข่ายการคมนาคม เพื่อให้การเคลื่อนย้ายสินค้าและแรงงานมีความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมุ่งเน้นการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมที่เป็นระบบและสะดวกต่อการขนส่ง รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการขยายฐานการผลิต อาทิ ไฟฟ้า และประปาซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจไม่สามารถดำเนินการได้โดยลำพัง จำเป็นต้องประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. การพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจในระดับชุมชน การหลั่งไหลเข้ามาของทุนต่างชาติที่จะเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทบทวนบทบาทของตนในการดูแลและช่วยเหลือกลุ่มผู้ผลิตในพื้นที่โดยอาจจะต้องมีนโยบายในการส่งเสริมอาชีพ ทั้งอาชีพหลัก อาชีพเสริม เปิดรับวิสัยทัศน์ในกระบวนการผลิตแบบใหม่ เพื่อยกระดับกระบวนการผลิตให้เป็นมาตรฐานเท่าเทียมกับระดับสากล

3. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป้าหมายเรื่องการสร้างความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมของประชาคมอาเซียน ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเร่งปรับระบบการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะต้องดูแลทรัพยากรและจัดการอย่างเป็นระบบโดยการเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ โดยความร่วมมือของประชาชน เน้นการจัดการบนพื้นฐานของความเป็นเจ้าของร่วมกัน เพื่อสร้างความรักความหวงแหนในทรัพยากร และก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนอาจต้องทบทวนขอบเขตอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันในเรื่องการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4. การพัฒนาคุณภาพชีวิต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเตรียมรับผลกระทบจากปัญหาสังคมและสาธารณสุขที่อาจเกิดจากการเคลื่อนย้ายแรงงาน และนักท่องเที่ยวโดยเสรี อาทิ โรคระบาด ความขัดแย้งทางสังคมและเชื้อชาติ และอาชญากรรมข้ามชาติ อาทิ ยาเสพติด การค้ามนุษย์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเน้นการจัดการบริการสาธารณสุขให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนดในแต่ละงาน หรือกิจกรรมอย่างเคร่งครัด รวมทั้งจะต้องจัดสวัสดิการสังคมสำหรับเด็ก กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มด้อยโอกาสอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญกับการเข้าถึงการดูแลสุขภาพของคนในชุมชน ซึ่งจะทำให้ชุมชนมีการดำรงชีวิตที่มีสุขภาพ ปลอดภัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

5. การรักษาความสงบเรียบร้อย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจต้องมีบทบาทในการเฝ้าระวังปัญหาอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งอาจต้องพัฒนาระบบและจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานอพยพร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนร่วมกับชุมชนในการกำหนดกติกาและหลักเกณฑ์ของชุมชนให้ทุกคนอยู่ร่วมกันได้ภายใต้แนวคิดสังคมที่เอื้ออาทรและมีความมั่นคง

6. การจัดการด้านการศึกษา ภาษา วัฒนธรรม จารีตประเพณี การศึกษาเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาด้านต่างๆ เสมือนประตูเชื่อมกับโลกภายนอก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดและส่งเสริมการศึกษาให้แก่ประชาชนและชุมชนต้องพัฒนาประชาชนและชุมชน ให้สามารถเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้โดยต่องเน้น “การพัฒนามาตรฐานด้านการศึกษา” ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาคุณภาพในการจัดการศึกษา โดยการปรับหลักสูตรการเรียนการสอน ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียนเพื่อการสื่อสารที่ดี การพัฒนาและสนับสนุนครูผู้สอนให้มีการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศสมาชิกและนำเทคโนโลยีมาใช้ประกอบการเรียนการสอน ทำให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ที่ทันสมัย มีความเป็นสากลและมีคุณภาพ นอกจากนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดทำข้อมูลที่เป็นต่อแรงงานต่างชาติ เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นๆ สำหรับเรื่องวัฒนธรรมและจารีตประเพณีนั้น นอกจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องส่งเสริมให้การเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนแล้วยังต้องเป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเชิงวัฒนธรรมระหว่างประชาชนในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในประเทศอาเซียนอื่นที่มีพรมแดนติดต่อกัน ซึ่งมักจะมีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน การจัดกิจกรรมเช่นนี้จะช่วยให้ประชาชนมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากขึ้น

7. การปรับปรุงโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจต้องมีการจัดตั้งหน่วยงานด้านวิเทศสัมพันธ์ โดยเฉพาะพื้นที่จังหวัดชายแดนเพื่อรองรับเนืองงานด้านการต่างประเทศและความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน และเพื่อให้สามารถสื่อสารทำความเข้าใจกับประชาชนจากประเทศอื่นที่มาติดต่อราชการได้

2.1.5 แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ.2558-2561)

วิสัยทัศน์ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

“เมืองเกษตรคุณภาพ การท่องเที่ยวยั่งยืน สังคมเป็นสุข”

เป้าประสงค์รวม

1. เพิ่มศักยภาพการพัฒนาเศรษฐกิจด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรการท่องเที่ยวและการขนส่งโลจิสติกส์
2. สู้งามเป็นสุขด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
3. มีฐานทรัพยากรธรรมชาติและบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1: การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. มูลค่าทางเศรษฐกิจของยางพาราและปาล์มน้ำมันเพิ่มสูงขึ้น
2. สินค้าเกษตรมีคุณภาพปลอดภัยระดับมาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. จังหวัดมีการจัดการศักยภาพทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนสอดคล้องกระแสโลก

ยุทธศาสตร์ที่ 3: การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics Hub)

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. ระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ของจังหวัดมีศักยภาพในการแข่งขัน

ระดับประเทศยุทธศาสตร์ที่ 4: การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดี และมีศักยภาพในการแข่งขัน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. ชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวหลักมีความปลอดภัยและสงบสุข
2. เยาวชนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ
3. ประชาชนมีสุขภาวะ

ยุทธศาสตร์ที่ 5: การสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคงและมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. ชุมชนและเมืองท่องเที่ยวหลัก มีสภาพแวดล้อมที่ดี
2. พื้นที่ป่ายังคงความอุดมสมบูรณ์และมีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น (ป่าบก ป่าชายเลน)
3. ชุมชนเลี้ยงภัยมีความพร้อมในการจัดการภัยพิบัติและสาธารณภัย

รายละเอียดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด กลยุทธ์

ของแผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ.2558-2561)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
<p>ยุทธศาสตร์ที่ 1: การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร</p>	<p>1.มูลค่าทางเศรษฐกิจของยางพาราและปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้น</p> <p>2.สินค้าเกษตรมีคุณภาพปลอดภัยระดับมาตรฐาน</p>	<p>1.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของปริมาณผลผลิตยางพารา</p> <p>2.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการแปรรูปยางพารา</p> <p>3.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมัน</p> <p>4.อัตราการสกัดน้ำมันปาล์ม (palm oil yield) (ร้อยละ)</p> <p>1.ร้อยละของฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานด้านพืชเทียบกับฟาร์มที่ยื่นขอ</p> <p>2.ร้อยละของฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน(ประมง)เทียบกับฟาร์มที่ยื่นขอ</p> <p>3.ร้อยละของผลิตภัณฑ์อาหารและผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)</p>	<p>1.1.1 พัฒนาภาคการผลิตและอุตสาหกรรมยางพาราและปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร(การผลิต การแปรรูป การตลาด) เพื่อเพิ่มมูลค่าและศักยภาพในการแข่งขัน</p> <p>1.2.1 ส่งเสริมและพัฒนายกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร(พืช,ประมง)</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	1.จังหวัดมีการจัดการศักยภาพทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน สอดคล้องกระแสโลก	1.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว	2.1.1 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวอันเป็นเอกลักษณ์จังหวัดให้ตอบรับกระแสการท่องเที่ยวโลก 2.1.2บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวหลักให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ
ยุทธศาสตร์ที่ 3: การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics Hub)	1.ระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ของจังหวัดมีศักยภาพในการแข่งขันระดับประเทศ	1.ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม(ล้านบาท)ที่เพิ่มขึ้น	3.1.1 พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งและศูนย์โลจิสติกส์
ยุทธศาสตร์ที่ 4: การพัฒนาสังคมปลอดภัยคุณภาพชีวิตที่ดีและมีศักยภาพในการแข่งขัน	1.ชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวหลักมีความปลอดภัยและสงบสุข 2.เยาวชนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ 3.ประชาชนมีสุขภาวะ	1.1 สัดส่วนคดียาเสพติด 1.2 สัดส่วนคดีเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 2.1 จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย (15)ปี 2.2 ค่าเฉลี่ย O-net ม.3 (เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี) 3.1 สถานบริการสุขภาพมีคุณภาพมาตรฐานที่กำหนด (HA) ร้อยละ 100	4.1.1 เพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ท่องเที่ยวนานาชาติและชุมชน 4.2.1 พัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ของเยาวชนเพื่อการแข่งขัน 4.3.1 เพิ่มประสิทธิภาพเครือข่ายระบบบริการสาธารณสุข

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
<p>ยุทธศาสตร์ที่ 4: การพัฒนาสังคมปลอดภัยคุณภาพชีวิตที่ดีและมีศักยภาพในการแข่งขัน</p> <p>(ต่อ)</p>	<p>3.ประชาชนมีสุขภาพ</p>	<p>3.2 ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปี ขึ้นไปที่ได้คัดกรองเบาหวาน ร้อยละ 90</p> <p>3.3 ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปี ขึ้นไปที่ได้รับการคัดกรองความดันโลหิตสูง ร้อยละ 90</p> <p>3.4 ร้อยละของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่ควบคุมระดับความดันได้ดี ร้อยละ 80</p> <p>3.5 อัตราการตาย/เกิดมีชีพ พันคน (6.2)</p>	
<p>ยุทธศาสตร์ที่ 5: การสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคงและมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม</p>	<p>1.ชุมชนและเมืองท่องเที่ยวหลักมีสภาพแวดล้อมที่ดี</p> <p>2.พื้นที่ป่ายังคงความอุดมสมบูรณ์และมีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น (ป่าบก ป่าชายเลน)</p>	<p>1.อัตราการนำขยะมูลฝอยมาใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น(ร้อยละ 3 ต่อปี)</p> <p>2.คุณภาพน้ำ(ผิวดิน/ทะเลและชายฝั่ง)มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ระดับพอใช้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของสถานีที่มีการตรวจวัด</p> <p>1.ร้อยละของพื้นที่สีเขียวที่เพิ่มขึ้นจากพื้นที่ป่าของจังหวัด(ร้อยละ 0.05ต่อปี)</p>	<p>5.1.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมจากแหล่งกำเนิดมลพิษ(ขยะ/น้ำเสีย)</p> <p>5.2.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีประสิทธิภาพ</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
<p>ยุทธศาสตร์ที่ 5: การสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคงและมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม(ต่อ)</p>	<p>3.ชุมชนเสี่ยงภัยมีความพร้อมในการจัดการภัยพิบัติและสาธารณภัย</p>	<p>1.ร้อยละของชุมชนพื้นที่เสี่ยงภัยที่ได้รับการเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติ/เพิ่มขึ้นร้อยละ10 ต่อปี (ฐาน 127 หมู่บ้าน)</p>	<p>5.3.1 ลดความเสี่ยงและเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการภัยพิบัติและสาธารณภัย</p>

2.2 ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา Swot Analysis

จุดแข็ง	จุดอ่อน
<ol style="list-style-type: none"> 1. จังหวัดสุราษฎร์ธานีตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสมเป็นประตูสู่ภาคใต้ เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดใกล้เคียง เป็นศูนย์กลางการคมนาคมของภาคใต้ตอนบน 2. จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่หลากหลายและมีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรมที่โดดเด่นและมีชื่อเสียง 3. มีผลผลิตทางการเกษตรหลากหลาย เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ผลไม้ อาหารทะเล ฯลฯ ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัด 4. ทรัพยากรธรรมชาติมีความหลากหลายและอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง 5. จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีศักยภาพสามารถพัฒนาด้านการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย 6. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพในการใช้จ่ายงบประมาณเนื่องจากมีอิสระในการจัดเก็บรายได้และบริหารการใช้จ่ายงบประมาณได้เอง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีทรัพยากรการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายแต่ขาดการบริหารจัดการที่ดี ขาดการจัดระเบียบในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวและปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว 2. จังหวัดสุราษฎร์ธานีขาดความชัดเจนในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดและการวางแผนวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ในการรองรับนักท่องเที่ยวทำให้เกิดภาวะขาดแคลนปัจจัยพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการและการพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวใหม่ ในพื้นที่ท่องเที่ยวหลัก 3. เกษตรกรมีความชำนาญเฉพาะการผลิตแต่ไม่มีประสบการณ์ด้านการตลาด 4. มีปัญหาจากกลุ่มมิถุนาซีส่งผลต่อภาพลักษณ์ของจังหวัด 5. จังหวัดสุราษฎร์ธานีขาดการรวบรวมข้อมูลและการวางแผนที่สมบูรณ์ที่จะเอื้อต่อการพัฒนาท้องถิ่น 6. ไม่มีการจัดวางผังเมืองที่ดี 7. การท่องเที่ยวขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง 8. มีการบุกรุกพื้นที่ป่า

จุดแข็ง	จุดอ่อน
<p>7. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน จึงสามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นได้ตรงกับความต้องการของประชาชน</p> <p>8. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีโครงสร้างองค์กรที่ชัดเจนและสามารถจัดกรอบอัตรากำลังได้ ตามภารกิจอำนาจหน้าที่ จึงทำให้มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการ</p>	<p>9. ประชาชนขาดความมั่นใจในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>10. การให้บริการด้านสาธารณสุขไม่เพียงพอต่อความต้องการ</p> <p>11. ขาดการดูแลด้านสวัสดิการสังคมอย่างอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม</p> <p>12. จังหวัดไม่มีการบริหารจัดการด้านการตลาดเพื่อรองรับสินค้าเกษตร</p> <p>13. ขาดการจัดการด้านขยะมูลฝอยอย่างจริงจังและครบวงจร</p>

โอกาส	อุปสรรค
<p>1. รัฐบาลให้การสนับสนุนในการพัฒนาผู้ประกอบการให้มีประสิทธิภาพการผลิตสูงขึ้นและพัฒนาคุณภาพสินค้าเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง</p> <p>2. ประเทศไทยมี พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุน เป็นเครื่องมือผลักดันทิศทางการลงทุน และมีศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม อยู่ในภูมิภาคเดียวกัน</p> <p>3. เกิดภาวะโลกร้อน ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรลดลง ทำให้ราคาสินค้าเกษตรส่วนใหญ่สูงขึ้นซึ่งจะเป็นผลดีต่อเกษตรกรและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องจากการเกษตร ซึ่งเป็นผลผลิตหลักของจังหวัดสุราษฎร์ธานี</p> <p>4. รัฐบาลให้ความสำคัญกับเกษตรสมัยใหม่ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักหนึ่งใน 8 ของประเทศ โดยมีแนวคิดจะประกาศให้เป็นเขตปกครองพิเศษซึ่งทำให้สามารถจัดการแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น</p>	<p>1. ประเทศไทยขาดเสถียรภาพทางการเมืองเป็นระยะเวลานาน ทำให้การลงทุนและการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศต้องหยุดชะงักหรือชะลอตัว</p> <p>2. สินค้าเกษตรมีต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ราคา ตกต่ำ สินค้าส่วนใหญ่ผูกโยงกับการส่งออก และการกีดกันทางการค้า จึงมักประสบปัญหาด้านราคาไม่แน่นอน และกระทบกับรายได้ของประชาชนส่วนใหญ่</p> <p>3. ตลาดสินค้าเกษตรทั้งในและต่างประเทศให้ความสำคัญกับสินค้าธรรมชาติและสุขภาพ แต่ผลผลิตทางการเกษตรส่วนใหญ่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานียังมีคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน</p> <p>4. การขาดแคลนแรงงานที่มีคุณภาพภาคเกษตร</p>

โอกาส	อุปสรรค
<p>5. การรวมกลุ่มประเทศอาเซียนเปิดโอกาสทางการตลาดโดยเฉพาะผลผลิตทางการเกษตรและอุตสาหกรรมซึ่งเป็นแหล่งรายได้สำคัญของประชาชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี</p> <p>6. รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นครัวของโลก โดยเน้นการผลิตให้ทันต่อความต้องการของตลาดโลกและการปรับปรุงคุณภาพสินค้าเกษตรและอาหารตั้งแต่ไร่นาจนถึงโต๊ะอาหาร</p> <p>7. รัฐบาลส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจขนาดกลางขนาดย่อมและธุรกิจชุมชน</p> <p>8. นโยบายการกระจายอำนาจตามแผนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดบทบาทภารกิจ หน้าที่ เพื่อรองรับภารกิจถ่ายโอนไว้ชัดเจน</p> <p>9. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถกำหนดนโยบายและทิศทางการพัฒนาให้เป็นที่มาตามกฎหมาย</p> <p>10. สถานการณ์ด้านราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และนโยบายการพัฒนาพลังงานทดแทนจะเป็นโอกาสในการพัฒนาการผลิตปาล์มน้ำมันและไบโอดีเซล มากขึ้น นอกจากนั้นการที่น้ำมันมีราคาสูงจะส่งผลให้มีความต้องการยางพารามากขึ้น เนื่องจากยางเทียมที่เป็นผลพลอยได้จากอุตสาหกรรมน้ำมันมีต้นทุนสูงขึ้น</p> <p>11. แนวโน้มการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศให้ความสำคัญกับธรรมชาติและสุขภาพ ซึ่งจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีศักยภาพสูง</p>	<p>5. ความสามารถในการรองรับปริมาณผลผลิตของตลาดสินค้าเกษตรในประเทศมีจำกัด เพราะผลผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะผลไม้จะมีระยะเวลาให้ผลที่ใกล้เคียงกัน ขณะที่ตลาดสามารถรองรับผลผลิตได้จำกัด และวิธีการเก็บรักษาที่เหมาะสม บางช่วงเวลาจึงมีปริมาณผลผลิตล้นตลาด ส่งผลให้ราคาสินค้าตกต่ำ และถ้าปีใดที่ผลไม้ออกมาเยอะเกินไป มีมากจนล้นตลาดหรือมีปัญหาส่งออก ก็จะมีผลกระทบต่อราคาสินค้าได้</p> <p>6. BOI ไม่มีนโยบายส่งเสริมการลงทุนที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเฉพาะพื้นที่และนอกจากนี้การส่งเสริมการลงทุนที่ผ่านมายังทำให้เกิดปัญหาในการพัฒนาพื้นที่การท่องเที่ยวเพราะให้การสนับสนุนอุตสาหกรรมหนัก (การขุดเจาะน้ำมัน) ซึ่งการดำเนินการในอนาคตอาจกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรการท่องเที่ยวทางทะเลในระยะยาว</p> <p>7. รัฐบาลไม่มีนโยบายที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมในการควบคุมการใช้สารเคมีในภาคเกษตร ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการเกษตรไม่สามารถดำเนินการตามกฎหมายกับผู้ใช้ได้ โดยทำได้เพียงแต่การส่งเสริมให้เกษตรกรปรับวิธีการผลิตโดยลดการใช้สารเคมีลง</p>

โอกาส	อุปสรรค
	<p>8. ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มการเมืองซึ่งมีความเห็นไม่ตรงกัน ส่งผลให้เกิดความแตกแยกที่รุนแรงในสังคมไทย ทั้งยังสะท้อนภาพความไม่เสมอภาคและความแตกแยกระหว่างชาวเมืองและชาวชนบท การละเมิดอำนาจ และผลประโยชน์ทับซ้อน</p> <p>9. มาตรการการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีของประเทศผู้ซื้อสินค้ามีผลกระทบต่อสินค้าส่งออกของภาคใต้ เช่น กุ้งและสินค้าเกษตรอื่นๆ</p> <p>10. แรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานทั้งในภาคการเกษตร เช่น สวนยางพารา สวนปาล์ม น้ำมัน การทำประมงมีผลกระทบด้านความมั่นคง การแพร่ระบาดของโรคติดต่อ และยาเสพติด</p> <p>11. การเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติเกิดจากปัญหาสภาวะโลกร้อน ก่อให้เกิดภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง อุทกภัย ดินถล่ม ไฟป่า รวมถึงมี ความเสี่ยงจากแผ่นดินไหว</p>